

1. Иисус, продолжая говорить им притчами, сказал:

УПО: А Ісус, відповідаючи, знов почав говорити їм притчами, кажучи:

KJV: And Jesus answered and spake unto them again by parables, and said,

2. Царство Небесное подобно человеку царю, который сделал брачный пир для сына своего

УПО: Царство Небесне подібне одному цареві, що весілля справляв був для сина свого.

KJV: The kingdom of heaven is like unto a certain king, which made a marriage for his son,

3. и послал рабов своих звать званых на брачный пир; и не хотели придти.

УПО: І послав він своїх рабів покликати тих, хто був на весілля запрошений, та ті не хотіли прийти.

KJV: And sent forth his servants to call them that were bidden to the wedding: and they would not come.

4. Опять послал других рабов, сказав: скажите званым: вот, я приготовил обед мой, тельцы мои и что откормлено, заколото, и всё готово; приходите на брачный пир.

УПО: Знову послав він інших рабів, наказуючи: Скажіть запрошеним: Ось я приготував обід свій, закололи бики й відгодоване, і все готове. Ідіть на весілля!

KJV: Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner: my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready: come unto the marriage.

5. Но они, пренебрегши то, пошли, кто на поле свое, а кто на торговлю свою;

УПО: Та вони злегковажили та порозходились, той на поле своє, а той на свій торг.

KJV: But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandise:

6. прочие же, схватив рабов его, оскорбили и убили [их].

УПО: А останні, похапавши рабів його, знущалися, та й повбивали їх.

KJV: And the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them.

7. Услышав о сем, царь разгневался, и, послав войска свои, истребил убийц оных и сжег

город их.

УПО: І розгнівався цар, і послав своє військо, і вигубив тих убійників, а їхнє місто спалив.

KJV: But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city.

8. Тогда говорит он рабам своим: брачный пир готов, а званые не были достойны;

УПО: Тоді каже рабам своїм: Весілля готове, але недостойні були ті покликані.

KJV: Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they which were bidden were not worthy.

9. итак пойдите на распутия и всех, кого найдете, зовите на брачный пир.

УПО: Тож підіть на роздоріжжя, і кого тільки спіткаєте, кличте їх на весілля.

KJV: Go ye therefore into the highways, and as many as ye shall find, bid to the marriage.

10. И рабы те, выйдя на дороги, собрали всех, кого только нашли, и злых и добрых; и брачный пир наполнился возлежащими.

УПО: І вийшовши раби ті на роздоріжжя, зібрали всіх, кого тільки спіткали, злих і добрих. І весільна кімната гістьми переповнилась.

KJV: So those servants went out into the highways, and gathered together all as many as they found, both bad and good: and the wedding was furnished with guests.

11. Царь, войдя посмотреть возлежащих, увидел там человека, одетого не в брачную одежду,

УПО: Як прийшов же той цар на гостей подивитись, побачив там чоловіка, в одезу весільну не вбраного,

KJV: And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment:

12. и говорит ему: друг! как ты вошел сюда не в брачной одежде? Он же молчал.

УПО: та й каже йому: Як ти, друже, ввійшов сюди, не мавши одезі весільної? Той же мовчав.

KJV: And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither not having a wedding garment? And he was speechless.

13. Тогда сказал царь слугам: связав ему руки и ноги, возьмите его и бросьте во тьму внешнюю; там будет плач и скрежет зубов;

УПО: Тоді цар сказав своїм слугам: Зв'яжіть йому ноги та руки, та й киньте до зовнішньої темряви, буде плач там і скрегіт зубів...

KJV: Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness, there shall be weeping and gnashing of teeth.

14. ибо много званых, а мало избранных.

УПО: Бо багато покликаних, та вибраних мало.

KJV: For many are called, but few are chosen.

15. Тогда фарисеи пошли и совещались, как бы уловить Его в словах.

УПО: Тоді фарисеї пішли й умовлялись, як зловити на слові Його.

KJV: Then went the Pharisees, and took counsel how they might entangle him in his talk.

16. И посылают к Нему учеников своих с иродианами, говоря: Учитель! мы знаем, что Ты справедлив, и истинно пути Божию учишь, и не заботишься об угождении кому-либо, ибо не смотришь ни на какое лице;

УПО: І посилають до Нього своїх учнів із іродіянами, і кажуть: Учителю, знаємо ми, що Ти справедливий, і наставляєш на Божу дорогу правдиво, і не зважаєш ні на кого, бо на людське обличчя не дивишся Ти.

KJV: And they sent out unto him their disciples with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men.

17. итак скажи нам: как Тебе кажется? позволительно ли давать подать кесарю, или нет?

УПО: Скажи ж нам, як здається Тобі: чи годиться давати податок для кесаря, чи ні?

KJV: Tell us therefore, What thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Caesar, or not?

18. Но Иисус, видя лукавство их, сказал: что искушаете Меня, лицемеры?

УПО: А Ісус, знавши їхнє лукавство, сказав: Чого ви, лицеміри, Мене випробовуєте?

KJV: But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites?

19. покажите Мне монету, которою платится подать. Они принесли Ему динарий.

УПО: Покажіть Мені гріш податковий. І принесли динарія Йому.

KJV: Shew me the tribute money. And they brought unto him a penny.

20. И говорит им: чье это изображение и надпись?

УПО: А Він каже до них: Чий це образ і напис?

KJV: And he saith unto them, Whose is this image and superscription?

21. Говорят Ему: кесаревы. Тогда говорит им: итак отдавайте кесарево кесарю, а Божие Богу.

УПО: Ті відказують: Кесарів. Тоді каже Він їм: Тож віддайте кесарево кесареві, а Богові Боже.

KJV: They say unto him, Caesar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Caesar the things which are Caesar's; and unto God the things that are God's.

22. Услышав это, они удивились и, оставив Его, ушли.

УПО: А почувши таке, вони диву далися. І, лишивши Його, відійшли.

KJV: When they had heard these words, they marvelled, and left him, and went their way.

23. В тот день приступили к Нему саддукеи, которые говорят, что нет воскресения, и спросили Его:

УПО: Того дня приступили до Нього саддукеї, що твердять, ніби нема воскресення, і запитали Його,

KJV: The same day came to him the Sadducees, which say that there is no resurrection, and asked him,

24. Учитель! Моисей сказал: если кто умрет, не имея детей, то брат его пусть возьмет за себя жену его и восстановит семья брату своему;

УПО: та й сказали: Учителю, Мойсей наказав: Коли хто помре, не мавши дітей, то нехай його брат візьме вдову його, і відновить насіння для брата свого.

KJV: Saying, Master, Moses said, If a man die, having no children, his brother shall marry his wife, and raise up seed unto his brother.

25. было у нас семь братьев; первый, женившись, умер и, не имея детей, оставил жену

свою брату своєму;

УПО: Було ж у нас сім братів. І перший, одружившись, умер, і, не мавши насіння, зоставив дружину свою братові своєму.

KJV: Now there were with us seven brethren: and the first, when he had married a wife, deceased, and, having no issue, left his wife unto his brother:

26. подобно и второй, и третий, даже до седьмого;

УПО: Так само і другий, і третій, аж до сьомого.

KJV: Likewise the second also, and the third, unto the seventh.

27. после же всех умерла и жена;

УПО: А по всіх вмерла й жінка.

KJV: And last of all the woman died also.

28. итак, в воскресении, которого из семи будет она женою? ибо все имели ее.

УПО: Отож, у воскресенні котрому з сімох вона дружиною буде? Бо всі мали її.

KJV: Therefore in the resurrection whose wife shall she be of the seven? for they all had her.

29. Иисус сказал им в ответ: заблуждаетесь, не зная Писаний, ни силы Божией,

УПО: Ісус же промовив у відповідь їм: Помиляєтесь ви, не знавши писання, ні Божої сили.

KJV: Jesus answered and said unto them, Ye do err, not knowing the scriptures, nor the power of God.

30. ибо в воскресении ни женятся, ни выходят замуж, но пребывают, как Ангелы Божии на небесах.

УПО: Бо в воскресенні ні женяться, ані заміж виходять, але як Анголи ті на небі.

KJV: For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage, but are as the angels of God in heaven.

31. А о воскресении мертвых не читали ли вы реченного вам Богом:

УПО: А про воскресення померлих хіба не читали прореченого вам від Бога, що каже:

KJV: But as touching the resurrection of the dead, have ye not read that which was spoken unto you by God, saying,

32. Я Бог Авраама, и Бог Исаака, и Бог Иакова? Бог не есть Бог мертвых, но живых.  
УПО: Я Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів; Бог не є Богом мертвих, а живих.  
KJV: I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? God is not the God of the dead, but of the living.

33. И, слыша, народ дивился учению Его.  
УПО: А народ, чувши це, дивувався науці Його.  
KJV: And when the multitude heard this, they were astonished at his doctrine.

34. А фарисеи, услышав, что Он привел саддукеев в молчание, собрались вместе.  
УПО: Фарисеї ж, почувши, що Він уста замкнув саддукеям, зібралися разом.  
KJV: But when the Pharisees had heard that he had put the Sadducees to silence, they were gathered together.

35. И один из них, законник, искушая Его, спросил, говоря:  
УПО: І спитався один із них, учитель Закону, Його випробовуючи й кажучи:  
KJV: Then one of them, which was a lawyer, asked him a question, tempting him, and saying,

36. Учитель! какая наибольшая заповедь в законе?  
УПО: Учителю, котра заповідь найбільша в Законі?  
KJV: Master, which is the great commandment in the law?

37. Иисус сказал ему: возлюби Господа Бога твоего всем сердцем твоим и всею душою твоею и всем разумением твоим:  
УПО: Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душою своєю, і всією своєю думкою.  
KJV: Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

38. сия есть первая и наибольшая заповедь;  
УПО: Це найбільша й найперша заповідь.  
KJV: This is the first and great commandment.

39. вторая же подобная ей: возлюби ближнего твоего, как самого себя;  
УПО: А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе.  
KJV: And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

40. на сих двух заповедях утверждается весь закон и пророки.  
УПО: На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять.  
KJV: On these two commandments hang all the law and the prophets.

41. Когда же собрались фарисеи, Иисус спросил их:  
УПО: Коли ж фарисеї зібрались, Ісус їх запитав,  
KJV: While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them,

42. что вы думаете о Христе? чей Он сын? Говорят Ему: Давидов.  
УПО: і сказав: Що ви думаете про Христа? Чий Він син? Вони Йому кажуть: Давидів.  
KJV: Saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, The son of David.

43. Говорит им: как же Давид, по вдохновению, называет Его Господом, когда говорит:  
УПО: Він до них промовляє: Як же то силою Духа Давид Його Господом зве, коли каже:  
KJV: He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord, saying,

44. сказал Господь Господу моему: седи одесную Меня, доколе положу врагов Твоих в подножие ног Твоих?  
УПО: Промовив Господь Господеві моему: сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм.  
KJV: The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool?

45. Итак, если Давид называет Его Господом, как же Он сын ему?  
УПО: Тож, коли Давид зве Його Господом, як же Він йому син?  
KJV: If David then call him Lord, how is he his son?

46. И никто не мог отвечать Ему ни слова; и с того дня никто уже не смел спрашивать

Его.

УПО: І ніхто не спромігся відповісти Йому ані слова... І ніхто з того дня не наважувався більш питати Його.

KJV: And no man was able to answer him a word, neither durst any man from that day forth ask him any more questions.